

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1248/2019
28.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Горана Гавриловића и адвоката Ларисе Динкић, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 476/17 од 23.05.2019. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 190/19 од 22.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 476/17 од 23.05.2019. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 190/19 од 22.08.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног у преосталом делу одбацују.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 476/17 од 23.05.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 190/19 од 22.08.2019. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Гавриловић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1), тачка 2) и тачка 3) ЗКП, без конкретног предлога у погледу одлуке Врховног касационог суда о поднетом захтеву; и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Лариса Динкић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1)-3), члана 86. ст.1, 2. и 3, члана 16. ст.2, 3. и 4, члана 92, члана 93, члана 94, члана 406, члана 138. став 1, члана 438. ст.1. и ст.2. члана 424. и члана 499. ЗКП и због повреде члана 20, 21. и 47. Европске конвенције о људским правима, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену пресуду или исту укине и предмет врати првостепеном суду, али другом већу, на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети и након оцене навода у захтевима, нашао:

Браниоци окривљеног АА, у захтевима за заштиту законитости указују да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, тиме што на главном претресу није саслушао ББ у својству сведока, већ је његов ранији исказ који је дао пред тужилаштвом прочитао на главном претресу без сагласности окривљеног. У вези са тим, бранилац окривљеног АА, адвокат Лариса Динкић, у захтеву наводи да је неоснована тврдња другостепеног суда да је у току поступка било потешкоћа у вези са позивањем наведеног сведока, јер ББ није примио ниједан позив суда за главни претрес, а ради се о лицу које је опште познато у ..., тако да је, према наводима захтева, исказ наведеног сведока дат пред тужилаштвом незаконито изведен на главном претресу.

Врховни касациони суд налази, а супротно изнетим наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног да читањем исказа сведока ББ на главном претресу, није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наиме, одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је, да се, поред осталог, упознавање са садржином записника о исказима сведока, може по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. ЗКП, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи, или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога.

Из списка предмета произлази да је исказ сведока ББ дат пред Основним јавним тужиоцем у Лесковцу на записнику Кт 665/16 од 28.07.2017. године, прочитан на главном претресу који је одржан дана 23.05.2019. године, на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, имајући у виду да је исти више пута позиван од стране суда, али да се ни на један позив није одазвао, да је наведеног сведока о времену одржавања главног претреса обавестио и сам окривљени као и

то да овај сведок није могао бити ни принудно доведен у суд, што је све констатовано на записнику о главном претресу од 23.05.2019. године.

Имајући у виду да је долазак овог сведока пред суд био знатно отежан, то је суд био овлашћен да сагласно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, записник о исказу сведока ББ који је дао пред Основним јавним тужиоцем у Лесковцу прочита на главном претресу. Како се у смислу цитиране законске одредбе, упознавање са садржином записника о исказу сведока обавља на основу одлуке судског већа, то насупрот наводима захтева браниоца окривљеног, адвоката Ларисе Динкић у наведеној процесној ситуацији за извођење овог доказа читањем на главном претресу није била потребна сагласност странака.

Имајући у виду да исказ сведока ББ није прочитан противно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, већ сагласно наведеној одредби, јер је суд оценио да су у конкретном случају постојали важни разлози да се овај исказ прочита, те да се изложеним наводима захтева у суштини оспорава оцена суда о постојању услова из члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, то су захтеви бранилаца окривљеног у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Гавриловић, наводи да суд није правилно и потпуно утврдио чињенично стање, те није имао у виду да сведок ББ, током свог мандата, своју плату није примао из општинске управе, већ из средстава намењених ..., да окривљени ни на који начин није утицао на радноправни статус овог сведока, затим да код окривљеног није постојала намера да изврши предметно кривично дело, јер је исти наставио праксу својих претходника да председник ... сам поставља шефа свог кабинета, нити је узео у обзир околности које могу ићи у корист окривљеном, а између осталог и то да је окривљени поступио по налогу управног инспектора и поништио решење о заснивању радног односа на неодређено време на радном месту ... за сведока ББ, односно да се јавни правобранилац општине ... није придружио кривичном гоњењу окривљеног и да општински буџет услед поступања окривљеног није био оштећен.

По налажењу овога суда, бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Гавриловић изнетим наводима захтева оспорава оцену доказа изведених током поступка и чињенично стање које је утврђено правноснажном пресудом и на основу такве оцене.

Према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ларисе Динкић, обе побијане пресуде не садрже јасно образложење из којег би се могло закључити зашто су одређене чињенице узете као доказане, односно због чега нису уважени предлози окривљеног за извођење доказа, а чиме се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и то да другостепени суд није дао оцену жалбених навода браниоца окривљеног којима је указивано на напред наведене пропусте првостепеног суда, чиме се указује на повреду закона из члана 460. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвокат Лариса Динкић, указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3), члана

86. став 1, 2. и 3, члана 16. став 2, 3. и 4, члана 92, члана 93, члана 94, члана 138. став 1, члана 424. и члана 499. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) члана 460. члана 86. ст.1, 2. и 3. члана 16. ст.2, 3. и 4, члана 92, члана 93, члана 94, члана 138. став 1, члана 424. и члана 499. ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљеног у овом делу оценио као недозвољене.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ларисе Динкић, указује се и на повреду одредби члана 20, 21. и 47. Европске конвенције о људским правима.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика, мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Како наведени бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђена повреда људских права окривљеног, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ларисе Динкић у овом делу нема садржај прописан одредбом члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић